

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/3062 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 6 april 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 december 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen alsmede geweigerd om hem ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 april 2007, verzonden op 11 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 23 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

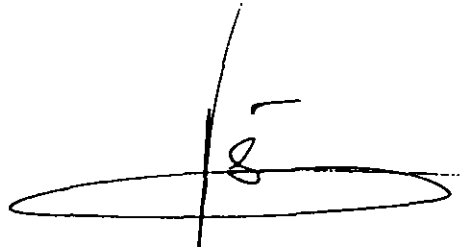
Uitgesproken in het openbaar op 6 juli 2007

91-553.

Verzonden:

6 Juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

HOGER BEROEPSCHRIFT

inzake:

wonende te
gemachtigde: mr L. van Dijk

tegen

de Minister van Justitie,
te 's-Gravenhage,
gemachtigde:

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
9 MEI 2007	
ZAKEN:	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

Stichting NIDOS (appellante), gevestigd te Utrecht aan het adres Maliebaan 99, wettelijk vertegenwoordiger van de heer , en de heer (appellant), geboren op , van Afghaanse nationaliteit, wonende te aan het adres beide te dezer zake woonplaats kiezende te (2585 JT) 's-Gravenhage aan het adres Duinweg 9 ten kantore van de advocaat en procureur mr L. van Dijk, die ten deze voor appellanten occupeert en die hierbij verklaart, door appellanten bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd om namens hem het onderhavige hoger-beroepschrift in te dienen;

Dat appellanten in hoger beroep komen van de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, d.d. 6 april 2007, verzonden d.d. 11 april 2007, AWB 06/3062, IND-dossiernummer 0308-28-0488, V-nummer in welke zaak de rechtbank het beroep van appellanten, gericht tegen de beschikking van de toenmalige Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie waarbij het verzoek om verlening van een verblijfsvergunning bepaalde tijd (asiel en regulier) werd geweigerd, ongegrond heeft verklaard;

Dat appellanten een afschrift van genoemde uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, hechten aan het onderhavige hoger beroepschrift;

Dat appellanten de navolgende grieven wensen aan te voeren tegen de voormelde uitspraak van de rechtbank:

Grief 1.

De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat de Minister tot ongeloofwaardigheid van het asielrelaas heeft kunnen concluderen, heeft ten onrechte overwogen:

" 2.11 Niet in geschil is dat verzoeker geen wezenlijke informatie over zijn gestelde land van herkomst (Liberia) heeft kunnen verstrekken en geen enkele informatie heeft kunnen geven over zijn ouders en gestelde stamafkomst Malinke. De verklaring die eiser daarvoor heeft gegeven, te weten dat hij waarschijnlijk op zeer jonge leeftijd uit dat land is vertrokken, heeft verweerder onvoldoende kunnen vinden, omdat eiser heeft verklaard in Guinee te zijn opgevoed door twee Liberianen, zodat niet kan worden ingezien dat eiser niet via hen kennis omtrent zijn geboorteland en geboorteplaats had kunnen vergaren. Verweerder heeft het feit dat eiser over de voormelde zaken geen wezenlijke informatie heeft kunnen verstrekken niet alleen kunnen betrekken bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van eisers asielrelaas, maar tevens op grond daarvan en in verband met de tegenwerping van artikel 31, tweede lid aanhef en onder f, Vw kunnen concluderen dat eiser zijn gestelde identiteit en nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt.

2.12 Verder heeft verweerder bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van eisers asielaanvraag kunnen betrekken dat eiser tijdens het nader gehoor tegenstrijdige en vage verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn (beweerde) verblijf in Guinee. Eiser heeft in het nader gehoor eerst verklaard niet te weten hoe de familie van [redacted] aan het eten kwam, waar het eten gekocht werd en hoe de vrouw van [redacted] aan het eten kwam (pagina 5 van het verslag van het nader gehoor). Later heeft eiser verklaard dat hij wel eens boodschappen ging doen op de Bangouraya markt en dat men boodschappen moest doen om eten te maken (pagina 10). Ook eisers verklaringen omtrent de namen van zijn burens in Guinee heeft verweerder tegenstrijdig kunnen vinden. Eerst heeft eiser verklaard zijn burens niet te kennen (pagina 5) en later heeft eiser vier namen van zijn burens genoemd (pagina 9). Anders dan eiser eerst ter zitting heeft betoogd, heeft verweerder ook de verklaring van eiser omtrent het werk van [redacted] tegenstrijdig mogen vinden. Eiser heeft immers tijdens het eerste gehoor (pagina 4) verklaard dat [redacted] in de diamantenhandel werkte, terwijl hij tijdens het nader gehoor heeft verklaard niet te weten wat voor werk [redacted] doet en hoe [redacted] aan geld kwam (pagina 5). Hetzelfde geldt voor hetgeen eiser heeft verklaard over het overlijden en de begrafenis van [redacted]. Tijdens het nader gehoor heeft eiser eerst verklaard niets te weten van het overlijden van [redacted] (pagina 6), terwijl hij later tijdens dat gehoor heeft verklaard dat hij bij de begrafenis van [redacted] is geweest en dat hij is begraven in [redacted] (pagina 10).

2.13 Op grond van het vorenstaande en met toepassing van de in C1/3.2.3 Vc weergegeven maatstaf heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielaanvraag van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert en daardoor ongeloofwaardig is. De eerst ter zitting door eisers gemachtigde ingenomen standpunt dat het verschil in verklaringen is te verklaren doordat pas later in het nader gehoor is doorgevraagd op de voormelde punten, kan niet leiden tot een ander oordeel."

Toelichting op grief 1.

De Minister heeft het asielaanvraag van appellant ten onrechte ongeloofwaardig geacht.

De Minister stelt niet aannemelijk te achten dat appellant de Liberiaanse nationaliteit heeft. De Minister baseert dit op het feit dat appellant niet weet wat de hoofdstad is van Liberia, hij geen namen van plaatsen in Liberia kan noemen (anders dan Voinjama), geen namen van counties in Liberia kan noemen (blijkens het eerste gehoor wet appellant niet eens wat een countie is), hij niet weet waar Voinjama in Liberia is gesitueerd, hij geen namen van rivieren en bergen in Liberia weet te noemen, hij geen informatie kan geven over de Malinka (tradities, gewoonten, feesten). De Minister stelt vast dat appellant heeft verklaard niets te kunnen vertellen over Liberia of Voinjama.

Appellant heeft wel verteld dat hij op zeer jonge leeftijd is weggegaan uit Liberia. Appellant is blijkens zijn verklaring niet naar school geweest in Liberia (dat bevestigt overigens dat hij op zeer jeugdige leeftijd uit Liberia is vertrokken).

Het zal de Minister ambtshalve bekend zijn dat in de jaren 90 er een grote stroom vluchtelingen uit onder meer Liberia is gearriveerd in Guinee, vanwege de veiligheidssituatie in Liberia. Het behoeft dan ook geen verbazing te wekken dat een Liberiaan als appellant terecht is gekomen in Guinee.

Waarom de Minister van appellant verwacht dat hij details over Liberia kan vertellen, terwijl bij de Minister bekend is dat appellant op zeer jeugdige leeftijd uit Liberia is vertrokken en ook bekend is dat appellant in Liberia geen scholing heeft gehad, terwijl het vertrek naar Guinee op zich geloofwaardig kan zijn, is onbegrijpelijk.

De rechtbank oordeelt dat omdat appellant in Guinee werd opgevoed door twee Liberianen, aangenomen mag worden dat appellant dus veel meer over Liberia moet kunnen vertellen. Waarom dat zo is, is op zich onbegrijpelijk, omdat niet valt in te zien waarom het een automatisme zou zijn dat Liberianen in Guinee feitelijkheden over Liberia zouden leren/vertellen aan jeugdige Liberianen als appellant. Het lijkt er eerder op dat de Minister en rechtbank zich baseren op een pure veronderstelling, namelijk dat Liberianen in Guinee feitelijkheden over Liberia aan jeugdige Liberianen als appellant leren/vertellen, terwijl een feitelijke onderbouwing van dat oordeel/die veronderstelling in het geheel ontbreekt.

Niet valt in te zien waarom het niet zo zou kunnen zijn, zoals appellant heeft verklaard (pagina 7 rapport nader gehoor), dat appellant alleen van de Liberianen waarbij hij verbleef te horen had gekregen dat de naam van de president Charles Taylor is en dat zij de Liberiaanse vlag aan hem hebben getoond.

Appellant heeft in tegenstelling tot hetgeen de Minister en rechtbank hebben aangenomen geen tegenstrijdige en vage verklaringen afgelegd.

De rechtbank overweegt:

"Eiser heeft in het nader gehoor eerst verklaard niet te weten hoe de familie van [redacted] aan het eten kwam, waar het eten gekocht werd en hoe de vrouw van [redacted] aan het eten kwam (pagina 5 van het verslag van het nader gehoor). Later heeft eiser verklaard dat hij wel eens boodschappen ging doen op de Bangouraya markt en dat men boodschappen moest doen om eten te maken (pagina 10)."

Aan de ene kant kan worden opgemerkt dat de mededelingen omtrent het boodschappen doen op de Bangouraya markt eerder een aanvullende verklaring is dan een tegenstrijdige verklaring. De aanvullende verklaring geeft appellant omdat de contactambtenaar doorvraagt. Uit het rapport nader gehoor volgt ook dat de contactambtenaar de antwoorden als het ware uit appellant moet trekken. Aan de andere kant is het maar de vraag of het hier een relevante tegenstrijdigheid is, als het al als tegenstrijdigheid moet kunnen worden aangemerkt, die redengevend kan zijn voor het oordeel omtrent de geloofwaardigheid. Appellant meent van niet.

De rechtbank overweegt:

"Ook eisers verklaringen omtrent de namen van zijn burens in Guinee heeft verweerder tegenstrijdig kunnen vinden. Eerst heeft eiser verklaard zijn burens niet te kennen (pagina 5) en later heeft eiser vier namen van zijn burens genoemd (pagina 9)."

Het betreft zoals hiervoor hier geen tegenstrijdigheid (eerder een aanvulling), en in elk geval geen relevante tegenstrijdigheid. Daarnaast kan worden opgemerkt dat de burens 'kennen' volstrekt iets anders is dan de 'namen kunnen zeggen' van de burens. Het één hoeft het ander niet uit te sluiten. Men kan immers de naam van een buur weten, terwijl men de buur als zodanig niet kent.

De rechtbank overweegt:

"Anders dan eiser eerst ter zitting heeft betoogd, heeft verweerder ook de verklaring van eiser omtrent het werk van [redacted] tegenstrijdig mogen vinden. Eiser heeft immers tijdens het eerste gehoor (pagina 4) verklaard dat [redacted] in de diamantenhandel werkte, terwijl hij tijdens het nader gehoor heeft verklaard niet te weten wat voor werk [redacted] doet en hoe [redacted] aan geld kwam (pagina 5)."

De rechtbank miskent hier dat in hetzelfde nader gehoor op pagina 10 staat genoteerd:

"Zijn vrienden vertelde me dat hij met diamanten bezig was". In die zin is hetgeen in het rapport eerste gehoor staat genoteerd omtrent de werkzaamheden van [redacted] hetzelfde als in het rapport nader gehoor staat genoteerd, en is er mitsdien geen sprake van een tegenstrijdigheid.

De rechtbank overweegt:

"Hetzelfde geldt voor hetgeen eiser heeft verklaard over het overlijden en de begrafenis van [redacted]. Tijdens het nader gehoor heeft eiser eerst verklaard niets te weten van het overlijden van [redacted] (pagina 6), terwijl hij later tijdens dat gehoor heeft verklaard dat hij bij de begrafenis van [redacted] is geweest en dat hij is begraven in Sangoya (pagina 10)."

Ook hiervoor werd een verklaring gegeven: dat appellant niet weet hoe [redacted] is overleden (dat heeft hij inderdaad zo gezegd), is volstrekt iets anders dan de wetenschap omtrent de locatie en het tijdstip waarop [redacted] werd begraven. Ook hier geldt dat het één het ander niet hoeft uit te sluiten.

Wat vastgesteld kan worden is dat appellant niet spontaan en gemakkelijk verklaart. Als gezegd moest de contactambtenaar als het ware de antwoorden uit appellant trekken. In essentie is er geen sprake van tegenstrijdige verklaringen, maar elkaar aanvullende verklaringen. In elk geval kan in de

antwoorden die appellant heeft gegeven geen dan wel onvoldoende grond worden gevonden om zijn relaas ongeloofwaardig te achten.

Grief 2.

Ten onrechte heeft de Minister en rechtbank voor wat betreft de beoordeling van de verklaringen van appellant geen rekening gehouden met de leeftijd van appellant, zijn karakter, zijn achtergrond.

Toelichting op grief 2.

In TBV 2001/33 staat vermeld:

"Bij het beoordelen of er sprake is van 'jokken' of 'zwijgen', wordt rekening gehouden met druk, traumata, de geestelijke ontwikkeling en de leeftijd van betrokkene. Van een kind kan immers niet altijd dezelfde mate van volledigheid en gedetailleerdheid worden verwacht als van een volwassene."

Op welke wijze de Minister en rechtbank terzake de mededelingen van appellant omtrent zijn nationaliteit rekening heeft gehouden met druk, traumata, de geestelijke ontwikkeling en de leeftijd van betrokkene, is en blijft (ten onrechte) duidelijk. De Minister en rechtbank hadden inzichtelijk moeten maken op welke wijze rekening werd gehouden met het in TBV 2001/33 geformuleerde beleid.

Grief 3.

De rechtbank heeft ten onrechte overwogen:

"2.18 De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich, op grond van de hierboven in rechtsoverweging 2.5 weergegeven redenen en gelet op al hetgeen door de rechtbank hierboven is overwogen met betrekking tot de geloofwaardigheid van eisers nationaliteit, identiteit en asielrelaas, in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser een mogelijk onderzoek naar mogelijkheden voor opvang in zijn land van herkomst of een ander land heeft gefrustreerd. Eisers standpunt dat hij voldoende, voor verweerder controleerbare, informatie heeft verstrekt over zijn verblijf in Guinee kan daaraan niet afdoen. Derhalve dient de hierboven onder rechtsoverweging 2.15 opgeworpen vraag bevestigend te worden beantwoord."

Toelichting op grief 3.

Hetgeen in de toelichting op de grieven 1 en 2 werd geformuleerd, moge mede als toelichting op de derde grief dienen.

In de pleitnotities werd gesteld:

"Niet gesteld kan worden dat appellant geen details heeft kunnen vertellen over Guinee. Appellant heeft onder meer verklaard dat hij in de wijk _____ in _____ woonachtig was, dat er in de nabijheid van zijn woning een moskee is waar hij iedere vrijdag naar toe ging (in het rapport eerste gehoor staat op pagina 8: "In de wijk _____ is een berg en die berg moet je op om naar mijn huis te gaan, die berg heeft geen naam. Boven op de berg staat de moskee en de tweede poort na de moskee is ons huis"), dat hij bij een man genaamd _____ woonde, dat de naam van diens echtgenote _____ is, dat _____ en _____ in 2001 zijn gescheiden, dat _____ in 2003 is overleden en begraven is in Sangoya, dat appellant ook heeft gewoond in de wijk _____ bij een man genaamd _____ en dat hij lager onderwijs genoot en de naam van de school _____ action plus is, de naam van de directeur van zijn school _____ is, de naam van een van zijn leraren _____ is.

In een andere zaak betreffende een AMV uit _____ heeft de in die zaak aanwezige tolk Susu, die geboren en getogen is in _____, en daar nog regelmatig komt, aangegeven dat in de armere/oudere wijken er geen enkele sprake van is dat een straatnaam en/of huisnummer wordt gebruikt door de bevolking (hij zegt dat de huizen worden vernoemd naar de bezitter ervan, een huis aangeduid wordt als bij voorbeeld 'het huis van _____'). Hij heeft verder aangegeven dat er wel van overheidswege een administratief gebruik van een eventuele straatnaam of huisnummer is. Op plattegronden kan de naam van een grotere straat vermeld staan. In die straat zelf zal je echter geen straatnaambord aantreffen. Hij heeft verder aangegeven dat tegenwoordig in de rijke wijken er zoiets als kleine straatnaambordjes aanwezig zijn, alsook dat de huizen zichtbare nummers hebben.

[REDACTED]

Hij heeft ook aangegeven dat wanneer een minderjarige zegt dat hij/zij vlak bij de markt of moskee in een bepaalde wijk heeft gewoond, dat dit de meest specifieke aanduiding is die je kunt verwachten van een minderjarige. Een volwassene zal naar zijn mening een iets meer specifieke aanduiding kunnen geven zoals de vermelding bij wiens huis het in de buurt is (bij voorbeeld 'habij het huis van ...')."

Appellant heeft in elk geval informatie verstrekt die voor de Minister controleerbaar is. Appellant is van oordeel dat wanneer de Minister op basis van de verstrekte informatie navraag had gedaan althans had laten doen, de Minister alsdan te horen had gekregen dat appellant inderdaad in ... heeft gewoond, naar school is geweest in ... en dat hij afkomstig is uit Liberia. De Minister heeft geen aanleiding gezien om onderzoek in te stellen op basis van de beschikbare gegevens. Dat acht appellant onjuist, omdat de Minister in het kader van een zorgvuldig onderzoek/voorbereiding van de beschikking, de gegeven informatie op juistheid had moeten controleren.

Conclusie:

Appellanten concluderen tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot gegrondverklaring van het beroep tegen de voornoemde beschikking van de toenmalige Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

's-Gravenhage, 9 mei 2007

L. van Dijk,
gemachtigde

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 06 / 3062

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 6 april 2007

in de zaak van:

geboren op _____ van gestelde Liberiaanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. P.C.M. van Schijndel, advocaat te 's-Gravenhage
tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. E.T.P. Scheers, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 28 augustus 2003 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 21 december 2005 afgewezen. Met dat besluit heeft verweerder (ambtshalve) ook besloten dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling" (amv). Eiser heeft tegen het besluit op 13 januari 2006 beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 23 februari 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) genoemde gronden.
- 2.3 Ingevolge artikel 31 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet

zaaknummer: AWB 06 / 3062

2

aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw bedoelde omstandigheden betrokken.

- 2.4 Eiser heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag het volgende aangevoerd. Eiser is geboren in Liberia maar opgegroeid in Guinee. Na de dood van zijn ouders is hij op straat gevonden door . Deze man was getrouwd met . Eiser is door deze twee personen opgevoed in Guinee. Zij kwamen beiden ook uit Liberia. Op een keer ging . reizen en toen heeft hij eiser bij een man gebracht. Eiser noemde die man . en ook hij was een vluchteling uit Liberia. kreeg op zijn reis een ongeluk en is om het leven gekomen. Eiser mocht bij meneer . blijven. Die besloot om Guinee te verlaten, omdat vluchtelingen uit Liberia daar niet welkom zijn. Meneer . heeft eiser meegenomen en samen met hem is eiser per vliegtuig naar Nederland gereisd. Sindsdien heeft eiser meneer niet meer gezien.
- 2.5 Verweerder heeft zich in het bestreden besluit - samengevat - op de volgende standpunten gesteld. Er kan geen geloof worden gehecht aan de door eiser gestelde identiteit en nationaliteit. Ook aan het asielrelaas van eiser is ongeloofwaardig, omdat hij toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn nationaliteit, identiteit en reisroute en zijn asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert. Derhalve heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Eiser komt evenmin in aanmerking voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "amv" omdat hij vage verklaringen heeft afgelegd over zijn ouders, verzorgers en leefomgeving, in welk verband verweerder heeft verwezen naar hetgeen hij in het bestreden besluit heeft overwogen ten aanzien van de door eiser gestelde nationaliteit en zijn asielrelaas. Daaruit concludeert verweerder dat eiser zaken hieromtrent verzwijgt en eiser daarmee een mogelijk onderzoek naar de opvangmogelijkheden van eiser in zijn land van herkomst heeft gefrustreerd.
- 2.6 Namens eiser is - samengevat - het volgende aangevoerd. Verweerder heeft eiser in redelijkheid het ontbreken van documenten niet kunnen tegenwerpen, omdat eiser niet in het bezit was van enig document en ook niet meer in het bezit kon komen van enig document. Met betrekking tot zijn reis heeft eiser datgene verteld wat gezien zijn jonge leeftijd en karakter in redelijkheid van hem kan worden verwacht. Verweerder heeft derhalve een onjuist toetsingskader ten grondslag gelegd aan de bestreden beslissing. Daarnaast heeft het relaas van eiser wel degelijk positieve overtuigingskracht. Onjuist is ook het standpunt van verweerder dat eiser het onderzoek naar opvang in zijn land van herkomst frustreert door ter zake dienende informatie te verzwijgen.
- De rechtbank overweegt als volgt.
- 2.7 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

zaaknummer: AWB 06 / 3062

3

- 2.8 Vaststaat dat eiser geen (originele) documenten heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn identiteit, nationaliteit en reisroute, dan wel andere bescheiden heeft overgelegd. De rechtbank is van oordeel dat verweerder, gelet op eisers jeugdige leeftijd, niet in redelijkheid tot het oordeel heeft kunnen komen dat eiser bij zijn uitreis had moeten beseffen dat het van belang was zijn schoolkaart mee te nemen. Daarbij neemt de rechtbank tevens in aanmerking dat eiser niet van plan was uit Guinee te vertrekken, maar dat dit het idee was van meneer Verweerder heeft echter wel in redelijkheid tot het oordeel kunnen komen dat eiser, ondanks dat hij ten tijde van zijn uitreis nog maar veertien jaar was, toerekenbaar geen bescheiden heeft overgelegd van zijn (vlieg)reis, nu verweerder in redelijkheid van eiser heeft mogen verwachten dat hij ten aanzien van zijn vliegreis informatie kan verschaffen over eenvoudige zaken als de naam van de beide luchtvaartmaatschappijen, de naam van de plaats en het land waar hij is overgestapt in een ander vliegtuig, zijn stoelnummer van de tweede vlucht, de kleding van de stewardessen op die vlucht en de naam van de plaats en het land waar hij met het tweede vliegtuig is geland.
- 2.9 Gezien het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder de omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw, aan verzoeker heeft kunnen tegenwerpen en deze omstandigheid bij de beoordeling van de aanvraag heeft mogen betrekken.
- 2.10 Verweerder heeft in C1/3.2. Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc), zoals dat gold ten tijde van het bestreden besluit, beleidsregels neergelegd over zijn beoordeling van de geloofwaardigheid van verklaringen van asielzoekers. In C1/3.2.3 Vc, zoals dat gold ten tijde van het bestreden besluit, is het toetsingskader opgenomen dat voordien volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspaar van de Raad van State volgde uit de diverse paragrafen van C1 Vc. Dit toetsingskader luidt als volgt:
- Voor de toetsing van de geloofwaardigheid van het relaas is van belang of afbreuk wordt gedaan aan die geloofwaardigheid doordat sprake is van een van de omstandigheden als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw. Indien zulks niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord én het relaas innerlijk consistent én niet onaannemelijk is én strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien wel sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw mogen in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Kortom, van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.*
- 2.11 Niet in geschil is dat verzoeker geen wezenlijke informatie over zijn gestelde land van herkomst (Liberia) heeft kunnen verstrekken en geen enkele informatie heeft kunnen geven over zijn ouders en gestelde stamafkomst Malinke. De verklaring die eiser daarvoor heeft gegeven, te weten dat hij waarschijnlijk op zeer jonge leeftijd uit dat land is vertrokken, heeft verweerder onvoldoende kunnen vinden, omdat eiser heeft verklaard in Guinee te zijn opgevoed door twee Liberianen, zodat niet kan worden ingezien dat eiser niet via hen kennis omtrent zijn geboorteland en geboorteplaats had kunnen vergaren. Verweerder heeft het feit dat eiser over de voormelde zaken geen wezenlijke informatie heeft kunnen verstrekken niet alleen kunnen betrekken bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van eisers asielrelaas, maar tevens op grond

zaaknummer: AWB 06 / 3062

4

daarvan en in verband met de tegenwerping van artikel 31, tweede lid aanhef en onder f, Vw kunnen concluderen dat eiser zijn gestelde identiteit en nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt.

- 2.12 Verder heeft verweerder bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van eisers asielrelaas kunnen betrekken dat eiser tijdens het nader gehoor tegenstrijdige en vage verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn (beweerde) verblijf in Guinee. Eiser heeft in het nader gehoor eerst verklaard niet te weten hoe de familie van [redacted] aan het eten kwam, waar het eten gekocht werd en hoe de vrouw van [redacted] aan het eten kwam (pagina 5 van het verslag van het nader gehoor). Later heeft eiser verklaard dat hij wel eens boodschappen ging doen op de Bangouraya markt en dat men boodschappen moest doen om eten te maken (pagina 10). Ook eisers verklaringen omtrent de namen van zijn bureu in Guinee heeft verweerder tegenstrijdig kunnen vinden. Eerst heeft eiser verklaard zijn bureu niet te kennen (pagina 5) en later heeft eiser vier namen van zijn bureu genoemd (pagina 9). Anders dan eiser eerst ter zitting heeft betoogd, heeft verweerder ook de verklaring van eiser omtrent het werk van [redacted] tegenstrijdig mogen vinden. Eiser heeft immers tijdens het eerste gehoor (pagina 4) verklaard dat [redacted] in de diamantenhandel werkte, terwijl hij tijdens het nader gehoor heeft verklaard niet te weten wat voor werk [redacted] doet en hoe [redacted] aan geld kwam (pagina 5). Hetzelfde geldt voor hetgeen eiser heeft verklaard over het overlijden en de begrafenis van [redacted]. Tijdens het nader gehoor heeft eiser eerst verklaard niets te weten van het overlijden van [redacted] (pagina 6), terwijl hij later tijdens dat gehoor heeft verklaard dat hij bij de begrafenis van [redacted] is geweest en dat hij is begraven in [redacted] (pagina 10).
- 2.13 Op grond van het vorenstaande en met toepassing van de in C1/3.2.3 Vc weergegeven maatstaf heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert en daardoor ongeloofwaardig is. De eerst ter zitting door eisers gemachtigde ingenomen standpunt dat het verschil in verklaringen is te verklaren doordat pas later in het nader gehoor is doorgevraagd op de voormelde punten, kan niet leiden tot een ander oordeel.
- 2.14 Uit het voorgaande volgt dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.
- 2.15 Vervolgens dient te worden beoordeeld of verweerder eiser terecht (ambtshalve) niet in het bezit heeft gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "amv".
- 2.16 Ingevolge artikel 3.56 Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb) kan een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "amv" worden verleend aan de alleenstaande minderjarige vreemdeling:
- a....
 - b....
 - c. voor wie naar het oordeel van Onze Minister, naar plaatselijke maatstaven gemeten, adequate opvang ontbreekt in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan.

zaaknummer: AWB 06 / 3062

5

- 2.17 In C2/7 Vc heeft verweerder beleidsregels neergelegd met betrekking tot de toepassing van voormeld artikel uit het Vb. Ingevolge C2/7.4.1 Vc komen amv's die tijdens de procedure een mogelijk onderzoek naar opvangmogelijkheden in het land van herkomst of een ander land frustreren niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "amv".
- 2.18 De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich, op grond van de hierboven in rechtsoverweging 2.5 weergegeven redenen en gelet op al hetgeen door de rechtbank hierboven is overwogen met betrekking tot de geloofwaardigheid van eisers nationaliteit, identiteit en asielrelaas, in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser een mogelijk onderzoek naar mogelijkheden voor opvang in zijn land van herkomst of een ander land heeft gefrustreerd. Eisers standpunt dat hij voldoende, voor verweerder controleerbare, informatie heeft verstrekt over zijn verblijf in Guinee kan daaraan niet afdoen. Derhalve dient de hierboven onder rechtsoverweging 2.15 opgeworpen vraag bevestigend te worden beantwoord.
- 2.19 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.20 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

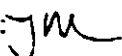
De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.M. Kos, rechter, en op 6 april 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van M.J.E. de Jong, griffier.

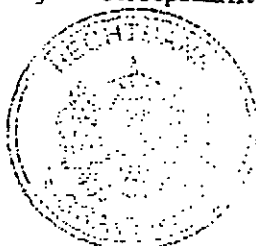

afschrift verzonden op: 11 APR. 2007

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Afschrift verzonden op: 11 APR. 2007
Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, 's-Gravenhage